

[Thorndahl]

cessionsaftale være i overensstemmelse med den garanti, den daværende socialdemokratiske regering på den danske stats vegne afgav i protokollatet af 8. juli 1962 om eneretsbevillingen: »Ministeren for offentlige arbejder vil søge at yde bevillingshaverne al sådan bistand og hjælp, som lovgivningen og administrativ praksis muliggør, for at bevillingshaverne kan få den fulde udnyttelse af bevillingen«, eller er dette protokollat efter regeringens opfattelse »blot en lap papir«, som regeringen ikke vil tage hensyn til?«

Besvarelse (15/1 81):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den givne garanti vil naturligvis gælde i forhold til indholdet af den til enhver tid gældende koncession.

Spm. nr. 426

Til *miljøministeren (8/1 81)* af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Vil ministeren foranledige, at de igangværende undersøgelser om det værst tænkelige uheld på et a-kraftværk bygger på de nye erkendelser fra Tremileøen?«

Begrundelse

I december 1978 blev der nedsat en arbejdsgruppe til undersøgelse af landforurening ved det værst tænkelige uheld på et kernekraftværk, specielt Barsebäck. Undersøgelserne er baseret på de hidtidige teorier – i første række Rasmussen-rapporten – om mulige radioaktive udslip. Der foreligger imidlertid nu i regeringen oplysninger fra Kemeny-rapporten om følgerne af uheldet på Tremileøen, som viser, at de atmosfæriske udslip – og dermed de skadelige virkninger for befolkningen – er langt mindre end først antaget.

Det vil derfor ikke være rimeligt, om den rapport, der formentlig snart vil blive udsendt, og som må forventes at indgå i a-kraft-debatten, er baseret på forældede antagelser.

Besvarelse (15/1 81):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som herom har udtalt følgende:

»Miljøstyrelsen nedsatte i december 1978 en arbejdsgruppe, der fik til opgave blandt andet

- at beskrive det mulige nedfald af radioaktive stoffer på dansk område efter et eventuelt havari på Barsebäck-værket,
- at bedømme mulighederne for og omkostningerne ved forskellige foranstaltninger til begrænsning af strålingsniveauet i nedfaldsramte områder og
- at bedømme de samfundsmæssige konsekvenser af de beskrevne situationer.

Nævnte arbejdsgruppe besluttede i foråret 1979 at lægge det såkaldte BWR-2 udslip af radioaktive stoffer, som fremgår af den amerikanske Rasmussen-rapport fra 1975 – og som gruppen har vurderet giver de største befolkningsdoser – til grund for gruppens redegørelse.

Arbejdsgruppen besluttede endvidere efter aftale med Forsøgsanlæg Risø, at Risø skulle foretage en række undersøgelser, hvorpå gruppens redegørelse i første række skulle baseres. Disse undersøgelser er i det store og hele tilendebragt, og arbejdsgruppen forventer at kunne aflevere sin redegørelse om ca. 2 måneder.

Miljøstyrelsen er bekendt med, at forskere fra de amerikanske elværkers forsøgsinstitut EPRI (Electric Power Research Institute) på grundlag af studier af en række reaktoruheld, herunder reaktorhavariet på Tremileøen, har udarbejdet en rapport om realistiske skøn over konsekvenserne af reaktorhavariet. I EPRI-rapporten hævdes, at Rasmussen-rapportens udslipsprocenter er kraftigt overvurderede, og at en realistisk vurdering leder til udslip, der er 10 gange eller endnu mindre.

Den amerikanske reaktorsikkerhedsmyndighed, Nuclear Regulatory Commission (NRC) har fået forelagt EPRI-rapporten og finder konklusionerne interessante. NRC ønsker imidlertid ikke at tage stilling til disse, før man har foretaget omfattende og tidkrævende undersøgelser.

Miljøstyrelsen kan således på nuværende tidspunkt hverken be- eller afkræfte EPRI-rapportens konklusioner. Rapporten, der som nævnt ikke alene bygger på erfaringer fra Tremileøen, er endvidere holdt i så generelle vendinger, at den ikke umiddelbart ville kunne bruges til at ændre de tekniske forud-